

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Ranne, P. (2021) Ihmispalvelijana Brysselissä. TAMK-blogi, 21.1.2021.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/hanketoiminta/ihmispalvelijana-brysselissa/>

Ihmispalvelijana Brysselissä

21.1.2021 — Arja Hautala

”Olemme kaikki toistemme palveluksessa. Kaiken toimintamme tulee perustua toisen ihmisen kohtaamiseen ja siitä syntyvään luottamukseen, sillä niistä voi syntyä jotain suurta”, toteaa Tampereen ammattikorkeakoulun projektiasiantuntijana Brysselistä käsin toimiva Paula Ranne. Hän edustaa TAMKia ja kaikkia tamkilaisia EU:n pääkaupungissa.

Toimin projektiasiantuntijana sekä pedagogiset ratkaisut -yksikössä että tutkimus-, kehitys- ja innovaatiopalveluissa. Tätä kirjoittaessani olen työskennellyt TAMKissa noin 400 päivää. Tästä runsaan vuoden pituisesta jaksosta olen fyysisesti ollut kampuksella vain viisi päivää. Henkisesti olen kuitenkin kuulunut työyhteisöön vähintäänkin sen 400 päivää, jo sieltä rekrytoinnistani alkaen. Tämän yhteisöön kuulumisen tunteen on mahdollistanut se, että kollegat ovat aidosti kohdanneet minut sieltä ensimmäisistä Teams-palavereista alkaen.

Fyysisen kampuksella oleilun vähyteen liittyy koronapandemian lisäksi myös se, että asun vakituisesti Brysselissä. Edustan siis TAMKia ja kaikkia tamkilaisia EU:n pääkaupungissa, joka on tärkeä areena myös korkeakoulujen kansainvälisen yhteistyön vahvistamiselle.

Mutta mitkä itseasiassa ovat ne kansainvälistymisen välineet? Itse koen omaksuneeni sopivimmat välineet nykyisellekin työlleni jo hotellissa, jossa työskentelin 2000-luvun alussa lähinnä vastaanottovirkailijan tehtävissä ja valtiotieteellisten opintojeni ohessa. Hotellissa olin vain yksi lenkki ketjussa. Siinä kokonaisvaltaisessa palvelutehtävässä ei mikään työtehtävä ollut erikseen omittavissa, sillä asioiden piti sujua ja asiakkaat piti kohdata.

Minulle näitä havaintoja tärkeämpi oivallus silloin parikymppisenä oli se, että kaiken toimintamme tulee perustua toisen ihmisen kohtaamiseen ja siitä syntyvään luottamukseen. Vain näistä elementeistä voi syntyä jotain merkityksellistä. Eikö jokainen työtehtävä olekin siis itse asiassa palvelutehtävä?

Kohtaaminen ihmisyyden ytimessä

Erityisesti korkeakoulussa, jossa tavoitteenamme on edistää yhteistä ja yhteiskunnallista hyvää, olemme kaikki toistemme palveluksessa. Tämä voi asiantuntijatyössä tarkoittaa esimerkiksi oman asiantuntemuksen tai verkoston jakamista. Minulle tämä tarkoittaa vahvasti myös yhteistä huumoria ja iloa onnistumisista. Luottamukseen perustuva ilmapiiri mahdollistaa tilan myös epäonnistumisille ja niistä oppimiselle.

Kutsukaa minua idealistiksi, mutta koen olevani tässä nykyisessä projektiasiantuntijan tehtävässänikin, psykologi ja valmentaja **Pekka Freesen** sanoin, *ihmispalvelija*. Hänen mukaansa ihmispalvelun tulokset ovat vaikeasti mitattavia, mutta mittavia. Ihmispalvelu ja siihen sisältyvä kohtaamisen taito ovat keskiössä, kun rakennamme hedelmällistä ja vastavuoroista yhteistyösuhdetta läheisten työtovereidemme, mutta myös esimerkiksi kansainvälisten kumppaneidemme kanssa.

Freese näkee, että kohtaamisen taito on merkityksellistä senkin takia, että taidokkaasti rakennettu kohtaaminen ravitsee jaettua inhimillistä tarvetta tulla nähdyksi, arvostetuksi ja hyväksytyksi. Toisin sanoen, toisen ihmisen kohtaaminen on ihmisyyden ytimessä. Ja sikäli kun tavoittemme korkeakouluna on osallistua monimutkaisten yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseen, tarvitsemme ensisijaisesti kyvyn kohdata toinen toisemme.

Yhteistyö Brexitin jälkeen ja suuret tarinat

Olen ns. Erasmus-sukupolvea ja olenkin viime aikoina surrut Iso-Britannian putoamista Erasmus+ yhteistyöstä Brexitin seurauksena. Horisontti-tutkimus- ja innovaatioyhteistyö sentään säilynee suhteellisen ennallaan. Erasmus+ yhteistyön päättymisellä on kuitenkin vaikutuksensa esimerkiksi korkeakoulujen hanketoimintaan, koska brittikorkeakoulut ja muut yhteistyötahot eivät pääpiirteissään enää kuulu ko. ohjelmassa tukikelpoisten hankepartnerien joukkoon.

Asiat otetaan helposti itsestäänselvyyksinä niin kauan, kuin status quo säilyy. Toisaalta yhden oven sulkeuduttua voi toinen avautua. Voidaankin ajatella, että yhteistyön ovet ovat jo vähän enemmän raollaan esimerkiksi Afrikan mantereelle esimerkiksi siitä syystä, että Afrikka-yhteistyö on vahvasti komissaarimme **Jutta Urpilaisen** agendalla täällä Brysselissä.

Meillä TAMKissa eräs tärkeä Afrikkaan liittyvä yhteistyön avaus on vuonna 2020 solmittu yhteistyösopimus Kirkon Ulkomaanavun kanssa, joka tuo yhteen kaikki Suomen ammatilliset opettajakorkeakoulut opettajankoulutuksen edistämiseksi kehittyvissä maissa.

Kannustankin teitä, arvoisat kanssakulkijat, vaalimaan sekä ”paikallisia” että kansainvälisiä verkostojanne myös näiden fyysisten tapaamisrajoitteiden aikana. Pienistä sanoista ja kohtaamisista syntyy usein jotakin suurta. Uskon vahvasti, että meillä TAMKissa on kohtaamisen myötä kaikki osaaminen ja edellytykset yhteiskunnallisten ongelmien ratkomiseen, uusien innovaatioiden synnyttämiseen ja suurten tarinoiden luomiseen.

Toivotan kaikille valoisaa uutta vuotta 2021!

Kirjoittaja: Paula Ranne, projektiasiantuntija, pedagogiset ratkaisut, TAMK,
paula.a.ranne@tuni.fi
Kuva: Marco Nastasia

Lähde: Freese, P. 2020. Kohtaamisen taito osa 1: Palvele ihmisiä, älä asiakkaita. Kirjoitus Pekka Freesen blogissa. Viitattu 12.1.2021. <https://pekkafreese.com/kohtaamisen-taito-osa-1-palvele-ihmisia-ala-asiakkaita/>